

«فرهیختگان» از افول تولید سرود و موسیقی در برخی رسانه‌های رسمی گزارش می‌دهد

حضور و غیاب ساخت موسیقی برای جنگ

مرم فضائی، مدیرکل فرهنگ

در روزهای پانتهاب جنگ ایران و رژیم پهلویستی، بسیاری از نهادهای فرهنگی، هنرمنان و خوانندگان کشور با خلق آثار حماسی و ملی، کوشیدند صدای واقعی مردم ایران باشند. از قطعات موسیقایی پرشور گرفته تا نمادگها و سرودهایی که فضایی مجازی و رسانه‌های مختلف دست‌به‌دست می‌شد، این تولیدات هنری در عصر سه‌فردی در ایجاد پیوند عاطفی مقاومت را منتقل کردند. وقتی قطعه «علاج» محسن چاوشی با اثر حسین پارسا، خواننده جوان، منتشر شد، انگار برای مردم نه تنها یک قطعه موسیقی بلکه نمادی از امید و استقامت بسود که روحیه آن را در بار بار چالش‌ها تقویت می‌کرد.

تولیدات موسیقایی آن زمان جنگ ۱۲ روزه نشان می‌دهد که چقدر موسیقی و بودنش در چنین روزهای مهم و حیاتی است؛ چراکه موسیقی در چنین

شرایطی فراز از یک هنر صرف، به ابزاری قدرتمند برای انتقال احساسات جمعی، تقویت روحیه مقاومت و ایجاد همبستگی ملی تبدیل می‌شود. در لحظات پر تنش و بحران، مردم نیازمند چیزی هستند که به آن‌ها آرامش دهد، امید ببخشد و انگیزه حرکت و ایستادگی را در نشان زنده کند؛ موسیقی این نقش را به خوبی ایفا می‌کند. سرودها و قطعات حماسی، با کلاو و ملودی تأثیرگذار، پیام مقاومت، وحدت و پایداری را به مخاطبان منتقل می‌کنند و احساسات علق به یک هدف مشترک را در میان مردم تقویت می‌سازند. علاوه بر این، موسیقی توانایی منحصر سه‌فردی در ایجاد پیوند عاطفی بین نسل‌ها دارد و می‌تواند روایت تاریخی یک ملت را در قالی هنری و ماندگار بیان کند. در دوران جنگ، این آثار نه تنها به عنوان حسندنی از روح زمانه ثبت می‌گردند، بلکه باعث می‌شوند پیام‌ها و ارزش‌های فرهنگی، مذهبی و ملی به نسل‌های بعدی نیز منتقل شود. به طور مثال قطعه «علاج» محسن چاوشی در آن زمان فراز از یک قطعه موسیقی ساده، به نمادی از امید و مقاومت برای بسیاری از مردم تبدیل

شد. این اثر با ترکیب ملودی خاص و کلامی سرشار از احساس، توانست پیامی عمیق و الهام‌بخش به گوش شنوندگان برساند. تجربه جنگ جهانی مردم، یادآور این بود که حتی در سخت‌ترین شرایط، امید، وفادارت می‌تواند راهگشای مشکلات باشند. همین اثرگذار آثر عمیق بود که باعث شد این قطعه در فضای موسیقی، به یکی از ماندگارترین آثار حماسی تبدیل شود.
در این گزارش، با توجه به اهمیت موسیقی در چنین برهه‌های، بررسی علاوه بر این، موسیقی توانایی منحصر سه‌فردی در ایجاد پیوند عاطفی حوزه هنری، بنیاد رودکی، مرکز شعر و موسیقی و سرود سازمان صداوسیما چه تولیداتی در این ایام ارائه دادند. طبق بررسی «فرهیختگان»، سید مکرز موسیقی صداوسیما تقریباً به لحاظ تولید موسیقی و سرود در این ایام خالی نبوده؛ مرکزی که به‌طور سنتی یکی از مهم‌ترین بازوهای فرهنگی و هنری رسانه ملی محسوب می‌شود. این مرکز در سال‌های گذشته در بزرگنمایی تاریخی و ملی، با تولید سرودها و آثار ماندگار، نقش مهمی در تقویت

همبستگی و انتقال پیام‌های فرهنگی ایفا کرده است. همین پیشینه باعث می‌شود نظرات از این نهاد در چنین مقاطعی بالاتر باشد. تجربه جنگ اخیر نشان داد که علاوه بر توان هنری و فنی، چابکی و واکنش سریع نیز برای ایفا نقش مؤثر در رویدادهای مهم، ضروری انگار تأثیر است. نگاه‌ها به تاریخچه این مرکز نشان می‌دهد که پس از پیروزی انقلاب اسلامی و در دوره ۶۰، مرکز سرود و آهنگهای انقلابی شکل گرفت تا با تولید آثار ملی، مسلی، انقلابی و مذهبی، فضای فرهنگی ثاب‌ای را رقم بزند. در دهه ۷۰، کرده‌ایم که نهادهای مختلف فرهنگی مانند سازمان فرهنگی رسانه‌ای اوج، حوزه هنری، بنیاد رودکی، مرکز شعر و موسیقی و سرود سازمان صداوسیما چه تولیداتی در این ایام ارائه دادند. طبق بررسی «فرهیختگان»، سید مکرز موسیقی صداوسیما تقریباً به لحاظ تولید موسیقی و سرود در این ایام خالی نبوده؛ مرکزی که به‌طور سنتی یکی از مهم‌ترین بازوهای فرهنگی و هنری رسانه ملی محسوب می‌شود. این مرکز در سال‌های گذشته در بزرگنمایی تاریخی و ملی، با تولید سرودها و آثار ماندگار، نقش مهمی در تقویت

کالبدشکافی هویت‌سازی شنیداری

محمدمهدی عبدالهادی خبرنگار

هر ملتی حافظه‌ای شنیداری دارد؛ مجموعه‌ای از نغمه‌ها که لحظات عطف تاریخی را در خود جاودانه می‌سازند. برای ایرانیان، بخش عظیمی از این حافظه مشترک، توسط «مرکز موسیقی صداوسپا» در دهه‌های ۱۳۶۰ و ۱۳۷۰ شمس معماری شد. آن دوران، نه تکرار یک رویداد که حاصل هم‌زمانی کم‌تکرر شرایطی بود که به این مرکز قدرت بخشید، تا به کارخانه تولید حافظه برای یک ملت بدل شود. اما آن فرمول موفقیت چه بود؟ این نوشتار می‌کوشد با کالبدشکافی سه اصل بنیادین حاکم بر آن دوران راز این کنیاگری هنری را آشکار سازد.

اصل اول: هنر در خدمت روایت؛ موسیقی در ضرورت بحران
پیش از هر چیز، از یک «رسالت روایی» موسیقی در آن دهه، به یک داستان بزرگ و مشترک داشت؛ از انقلاب تا تجربه سهمگین و حماسی هشت‌سال دفاع مقدس. در چنین فضایی، موسیقی وظیفه‌ای فراثر از سرگرمی برعهده داشت. این رسالت، قدرتش را از بحران می‌گرفت؛ موسیقی آن روز، پاسخ هنری به یک وضعیت وجودی بود و همین حس ضرورت، به آن اصالتی بخشید. این هنر، در سه قالب برجسته تولیدی مرکز موسیقی تجلی یافت:

فرمول «مذهبی» در سرود انقلابی: مرکز موسیقی در آن دهه، به یک فرول مشخص و کارآمد برای تولید سرودهای رسمی دست یافت که به «صداهای آن دوران» بدل شد. این رویکرد کلی بر سه پایه استوار بود: نخست، محتوای شعری که با زبانی مستقیم، شفاف و عاری از ابهام، به پایانه ای‌دینولوژیک، اعلام پیروزی یا بازگشت یک مناسبت می‌پرداخت. این اشعار با تکیه بر کلماتی‌داغی چون «جهر»، «قون»، «شهید» و «پیروزی» و با استفاده از ضایع جمعی برای ایفا نقش مؤثر در رویدادهای مهم، ضروری انگار تأثیر است. «صداهای» به دنبال خلق یک همبستگی بودند. هم سر ساختار موسیقی، با نظارت بر موزون‌سازی ساده و لایال حفظ آهنگ، و در مهارت میان دو فضای ماژور و مینور در نوسان بود. کام ماژور، ملسی، انقلابی و مذهبی، فضای فرهنگی ثاب‌ای را رقم بزند. در دهه ۷۰، این مرکز با گسترش دامنه فعالیت خود، علاوه بر سرودهای مناسبتی، به تولید موسیقی متن، آثار ورزشی و نمادگهای تلویزیونی پرداخت و به تدریج به یکی از بازوهای اصلی صداوسیما در حوزه موسیقی تبدیل شد. طلی این اصل‌ها، بسیاری از سرودها و قطعاتی که امروز در حافظه جمعی مردم ماند، محصول همین مرکز بوده است. همین سابقه و تجربه باعث شده که در مقاطعی مانند جنگ اخیر ایران و اسرائیل، انتظار عمومی از این مرکز بیشتر از هر نهاد دیگری باشد.

آیزش «مستند و مریه» در موسیقی جنگ: موسیقی مجموعه مستند «روایت فتح»، حاصل همکاری منحصر بفرد شهید مرتضی آوینی و آهنگساز، رضا سلطان‌زاده است. در اینجا، «اصالت» نه در ابتاع ملودی که در تکیه بر یک کنیاگری فلسفی نهفته بود؛ با ویرگرمی یک صورت از گفتگو با یک نسل‌دانه است. گفتگوی میان دین دهلوی با عزلیات پیچیده استعاریش و هوشتگ ابتهاج، شاعری از دوران بایانی صریح و سوزگرا. این هنشینی، با صدای آشنای حمایان، به ترکیب تبدیل شد که ملتی جهان را تصویر می‌کند؛ اما در دل همان تلفنی، شکینی پنهان دارد؛ همان آیدیتی که در هر اسیر همیشه به انسان هدیه می‌دهد. کتی نسل پس از نسل این مرکز در آن روزها سکوت نکرد. جوانانی که احتضار سال‌های جنگ تجمیلی ایران و عراق را تجربه کرده‌اند، اما تشریف‌شان برای تکیه بر این صدای، به میدان کشادشدن صدای خشم، مقاومت و امید داشت. حسین رسا، از چهوری‌های جوان موسیقی انتشار چند قطعه در طول آن روزهای جنگ نشان داد که عشق به وطن به نسل و تجربه محدود نمی‌شود. مدایشی، گرچه تازه نسبتاً جوان بود، اما ایستادند. انتشار این قطعه در اول تیر ۱۳۷۰، یادآور مسیری بود که عقیلی، صدای پیش پا آهنگ جاودانه «ایران» آغاز کرده بود؛ اگر آن اثر، سرود انتشار بود، «ایران تو بریم». «روایت وفاداری در میانه ویرانی است. در پورشر قطعه نوشته شد؛ ایران، و وجب از خاک تو، نگه‌ای از جان ماست.» جمله‌ای که پی‌خوی حس و حال این اثر را خلاصه می‌کند.
را به خلق آثار از دیگر خوانندگانی بود که انتشارشان در همان روزهای جنگی، روایتی مغفرت از جنگ را خواند. به گفته شجریان، «جهان شتم، سرودهای است اجتماعی و انسان‌دوستانه. از غبار جان‌های زخم‌خورده دردم‌پخته، این قطعه به دنیا آمده؛ از صدای آزادمانی که در وحشت

۲ پروژه‌های مبتنی بر مرام و اخلاص (آثار متنی): «روایت فتح» نمونه متضاد و مکمل آن بود. در اینجا، مرکزیت نهاد، پناهگاهی برای یک پروژه کاملاً ضدتجاری فراهم کرد که در آن «اخلاص» شرط لازم برای خلاقیت بود.

۳ پروژه پاپ: مهندسی یک آرت‌رایتو در بستری پر از تنش: پیش از آنکه اثرانه پاپ با نام و شمایل آشنای خود در نیمه دوم دهه هفتاد ظهور کند، یک «دوران گذار» مهم در اواخر دهه ۱۳۶۰ و اوایل دهه ۱۳۷۰ شکل گرفت. در این دوره، عمدتاً از دل موسیقی فیلم و تیزرهای تلویزیونی، گونه‌ای از موسیقی «شبه‌پاپ» با ظهور خوانندگانی چون حسن همایون‌فانی یا مهرداد کاظمی متولد شد. این سبک، با تکیه بر ملودی‌های سرهم‌بندی‌شده، تنظیم‌هایی بدون که اغلب بر اصوات سینتی‌سایزری ارکستر زهی و پیانو استوار بود و مضامین اجتماعی و عاشقانه بی‌رسمی، خلاقانه ترودم‌پسند را پُر می‌کرد. از ویژگی‌های فنی این آثار می‌توان به غیبت محسوس سب‌های مانند گیتاریس در تنظیم‌ها و نبود ناظر ضبط بر اجرای خوانندگان اشاره کرد که به فاش خوانی‌های مشهودی در آثار منجر می‌شد. با این‌حال، چنین جریان نقشی کلیدی‌ای در «آشتی‌دادن» گرایش مخاطب‌پس یا اثرانه پاپ در ایران ایفا نکرد و زمینه را برای یک بعدی هموار ساخت.

این زمینه‌سازی، در نیمه دوم دهه هشتاد، به پروژه استراتژیک و رسمی «احیای اثرانه پاپ» در مرکز موسیقی منجر شد. این یک مهندسی حساب‌شده برای ارائه یک آرت‌رایتو داخلی و مجاز بود. این جریان، با صدای ستارگانی با سبک‌های گوناگون متولد شد: از خشایار اعتمادی به‌عنوان پیشگام این موج، تا محمد آصفهانی که به تسلط بر تکنیک‌های آواز سنتی، برای نخستین‌بار تلفیقی موفق و مردم‌پسند میان موسیقی اصیل ایرانی و ساختار پاپ مدرن ارائه داد؛ و پلیدی‌های به نام شادشهر عقیلی که با توانایی جایش استاندارد را جابه‌جا کرد. موفقیت این جریان، مدیون فرمولی چندوجهی بود: در لایه «کلام»، با نظارت بر موزون‌سازی موسیقی، مضامین به سمت یک «عشق استعاری» و امن هدایت شده؛ معشوقی که می‌شد وطن یا یک مفهوم عرفانی باشد. در لایه «موسیقی»، این سازندگان ویژگی گهم آموختند: موفقیت موسیقایی این جریان، حاصل موزانه‌ای هوشمندانه میان سه رویکرد آهنگسازی بود؛ فریون شهپازیان، با آثکا به پیشینه کلاسیک، (ارکسترال خود، در جایگاه «ناظر عالی هنری» قرار می‌گرفت و اثر برگزیده در این بخش حضور دارد و باقی کشورهای منطقه با توجه قرار گرفتن در شرایط غیرتجربی مستشان از حضور در پرایم تایم فستیوال تورنتو کوتاه مانده است. مدتی طولانی از آغاز به کار پرایم تایم در جشنواره فیلم تورنتو نمی‌گذرد ولی مدیران این رویداد فرهنگی «سینما» از سال ۲۰۱۵ و با مطرح‌شدن پیش‌انیش سرپس‌های بخش استریم به فکر ایجاد بستری برای نمایش سرای‌های مطرح روز افقاده‌اند و عنوان پرایم تایم را پرایش انتخاب کرده‌اند. فستیوال فیلم تورنتو در این بخش، نمایش سرای‌هایی از پوزیک را در دستور کار خود قرار داد. این جشنواره به‌عنوان یک رویداد مهمی فرهنگی، هنری در غرب تنها برای سرگرمی ملت دست به چنین بازی نزده است. آن‌ها با اکران آثار تلویزیونی ضد دارند باز جینی خود را توسعه دهند. با افزایش سرعت زندگی در جوامع مدرن، مله‌های سرگرمی هم مستخوش تحولات شغرفی شد و دامنه تغییرات، هنر پاپ را نیز به تعصیب نگذاشت. در قرن بیستم، اعلام عمومی به سمت فیلم‌های سینمایی بود و بر همین اساس جشن‌ها و جشنواره‌های متعددی هم برای معرفی استعدادهای نوه به مخاطبان معرفی شده و روشنگر پیدا کردند. اما اکنون با ورود به قرن سیم، نمایش سینمایی بدل شده است. این شرایط جدید مخاطب کاسته شده و این سرای‌ها هستند که می‌توانند فائقه‌های مستفوری را تحت تأثیر قرار دهند. به همین دلیل است که جشنواره‌های ده ۲۰ با بازارهایشان جایگاه خاصی پیدا کرده‌اند. این رویداد مهمی فرهنگی، هنری در غرب تنها برای سرگرمی ملت تقدیس نیست؛ تقویت می‌کشد. یک قطعه موسیقی صرفاً یک‌بار شنیده نمی‌شد؛ بلکه از طریق انحصار رسانه‌ای به بخشی از بافت صورتی زندگی روزمره بدل می‌شد. تازه‌های مانند «عیدانه» (ملودی فواد حجازی) ملیره‌شاه (صدای «خاک آسمان علی» (ملوه‌شاه فواد حجازی) خشایار اعتمادی). از طریق هنشینی مداوم با تصاویر و روایت در ناخود آگاه جمعی حک می‌شد. این کارگر آثاره‌ای که می‌توان آن را نوعی «مهندسی خارونه» نامید؛ فرایندیه که در آن یک اثر فرهنگی از فراتر از ذهن تعاریف و بخشی از هویت فردی و جمعی بدل می‌شود- یک آشنایی عمیق و حسی نوستالژیک را تضمین می‌کرد و به اثر هنری فرصت می‌داد تا فراثر از ارزش‌های ذاتی خود، در ذهن وزمان‌محور کند.

موفق و مردم‌پسند میان موسیقی اصیل ایرانی و ساختار پاپ مدرن (ارکسترال خود، در جایگاه «ناظر عالی هنری» قرار می‌گرفت و اثر برگزیده در این بخش حضور دارد و باقی کشورهای منطقه با توجه قرار گرفتن در شرایط غیرتجربی مستشان از حضور در پرایم تایم فستیوال تورنتو کوتاه مانده است. مدتی طولانی از آغاز به کار پرایم تایم در جشنواره فیلم تورنتو نمی‌گذرد ولی مدیران این رویداد فرهنگی «سینما» از سال ۲۰۱۵ و با مطرح‌شدن پیش‌انیش سرپس‌های بخش استریم به فکر ایجاد بستری برای نمایش سرای‌های مطرح روز افقاده‌اند و عنوان پرایم تایم را پرایش انتخاب کرده‌اند. فستیوال فیلم تورنتو در این بخش، نمایش سرای‌هایی از پوزیک را در دستور کار خود قرار داد. این جشنواره به‌عنوان یک رویداد مهمی فرهنگی، هنری در غرب تنها برای سرگرمی ملت دست به چنین بازی نزده است. آن‌ها با اکران آثار تلویزیونی ضد دارند باز جینی خود را توسعه دهند. با افزایش سرعت زندگی در جوامع مدرن، مله‌های سرگرمی هم مستخوش تحولات شغرفی شد و دامنه تغییرات، هنر پاپ را نیز به تعصیب نگذاشت. در قرن بیستم، اعلام عمومی به سمت فیلم‌های سینمایی بود و بر همین اساس جشن‌ها و جشنواره‌های متعددی هم برای معرفی استعدادهای نوه به مخاطبان معرفی شده و روشنگر پیدا کردند. اما اکنون با ورود به قرن سیم، نمایش سینمایی بدل شده است. این شرایط جدید مخاطب کاسته شده و این سرای‌ها هستند که می‌توانند فائقه‌های مستفوری را تحت تأثیر قرار دهند. به همین دلیل است که جشنواره‌های ده ۲۰ با بازارهایشان جایگاه خاصی پیدا کرده‌اند. این رویداد مهمی فرهنگی، هنری در غرب تنها برای سرگرمی ملت تقدیس نیست؛ تقویت می‌کشد. یک قطعه موسیقی صرفاً یک‌بار شنیده نمی‌شد؛ بلکه از طریق انحصار رسانه‌ای به بخشی از بافت صورتی زندگی روزمره بدل می‌شد. تازه‌های مانند «عیدانه» (ملودی فواد حجازی) ملیره‌شاه (صدای «خاک آسمان علی» (ملوه‌شاه فواد حجازی) خشایار اعتمادی). از طریق هنشینی مداوم با تصاویر و روایت در ناخود آگاه جمعی حک می‌شد. این کارگر آثاره‌ای که می‌توان آن را نوعی «مهندسی خارونه» نامید؛ فرایندیه که در آن یک اثر فرهنگی از فراتر از ذهن تعاریف و بخشی از هویت فردی و جمعی بدل می‌شود- یک آشنایی عمیق و حسی نوستالژیک را تضمین می‌کرد و به اثر هنری فرصت می‌داد تا فراثر از ارزش‌های ذاتی خود، در ذهن وزمان‌محور کند.

موفق و مردم‌پسند میان موسیقی اصیل ایرانی و ساختار پاپ مدرن (ارکسترال خود، در جایگاه «ناظر عالی هنری» قرار می‌گرفت و اثر برگزیده در این بخش حضور دارد و باقی کشورهای منطقه با توجه قرار گرفتن در شرایط غیرتجربی مستشان از حضور در پرایم تایم فستیوال تورنتو کوتاه مانده است. مدتی طولانی از آغاز به کار پرایم تایم در جشنواره فیلم تورنتو نمی‌گذرد ولی مدیران این رویداد فرهنگی «سینما» از سال ۲۰۱۵ و با مطرح‌شدن پیش‌انیش سرپس‌های بخش استریم به فکر ایجاد بستری برای نمایش سرای‌های مطرح روز افقاده‌اند و عنوان پرایم تایم را پرایش انتخاب کرده‌اند. فستیوال فیلم تورنتو در این بخش، نمایش سرای‌هایی از پوزیک را در دستور کار خود قرار داد. این جشنواره به‌عنوان یک رویداد مهمی فرهنگی، هنری در غرب تنها برای سرگرمی ملت دست به چنین بازی نزده است. آن‌ها با اکران آثار تلویزیونی ضد دارند باز جینی خود را توسعه دهند. با افزایش سرعت زندگی در جوامع مدرن، مله‌های سرگرمی هم مستخوش تحولات شغرفی شد و دامنه تغییرات، هنر پاپ را نیز به تعصیب نگذاشت. در قرن بیستم، اعلام عمومی به سمت فیلم‌های سینمایی بود و بر همین اساس جشن‌ها و جشنواره‌های متعددی هم برای معرفی استعدادهای نوه به مخاطبان معرفی شده و روشنگر پیدا کردند. اما اکنون با ورود به قرن سیم، نمایش سینمایی بدل شده است. این شرایط جدید مخاطب کاسته شده و این سرای‌ها هستند که می‌توانند فائقه‌های مستفوری را تحت تأثیر قرار دهند. به همین دلیل است که جشنواره‌های ده ۲۰ با بازارهایشان جایگاه خاصی پیدا کرده‌اند. این رویداد مهمی فرهنگی، هنری در غرب تنها برای سرگرمی ملت تقدیس نیست؛ تقویت می‌کشد. یک قطعه موسیقی صرفاً یک‌بار شنیده نمی‌شد؛ بلکه از طریق انحصار رسانه‌ای به بخشی از بافت صورتی زندگی روزمره بدل می‌شد. تازه‌های مانند «عیدانه» (ملودی فواد حجازی) ملیره‌شاه (صدای «خاک آسمان علی» (ملوه‌شاه فواد حجازی) خشایار اعتمادی). از طریق هنشینی مداوم با تصاویر و روایت در ناخود آگاه جمعی حک می‌شد. این کارگر آثاره‌ای که می‌توان آن را نوعی «مهندسی خارونه» نامید؛ فرایندیه که در آن یک اثر فرهنگی از فراتر از ذهن تعاریف و بخشی از هویت فردی و جمعی بدل می‌شود- یک آشنایی عمیق و حسی نوستالژیک را تضمین می‌کرد و به اثر هنری فرصت می‌داد تا فراثر از ارزش‌های ذاتی خود، در ذهن وزمان‌محور کند.

موفق و مردم‌پسند میان موسیقی اصیل ایرانی و ساختار پاپ مدرن (ارکسترال خود، در جایگاه «ناظر عالی هنری» قرار می‌گرفت و اثر برگزیده در این بخش حضور دارد و باقی کشورهای منطقه با توجه قرار گرفتن در شرایط غیرتجربی مستشان از حضور در پرایم تایم فستیوال تورنتو کوتاه مانده است. مدتی طولانی از آغاز به کار پرایم تایم در جشنواره فیلم تورنتو نمی‌گذرد ولی مدیران این رویداد فرهنگی «سینما» از سال ۲۰۱۵ و با مطرح‌شدن پیش‌انیش سرپس‌های بخش استریم به فکر ایجاد بستری برای نمایش سرای‌های مطرح روز افقاده‌اند و عنوان پرایم تایم را پرایش انتخاب کرده‌اند. فستیوال فیلم تورنتو در این بخش، نمایش سرای‌هایی از پوزیک را در دستور کار خود قرار داد. این جشنواره به‌عنوان یک رویداد مهمی فرهنگی، هنری در غرب تنها برای سرگرمی ملت دست به چنین بازی نزده است. آن‌ها با اکران آثار تلویزیونی ضد دارند باز جینی خود را توسعه دهند. با افزایش سرعت زندگی در جوامع مدرن، مله‌های سرگرمی هم مستخوش تحولات شغرفی شد و دامنه تغییرات، هنر پاپ را نیز به تعصیب نگذاشت. در قرن بیستم، اعلام عمومی به سمت فیلم‌های سینمایی بود و بر همین اساس جشن‌ها و جشنواره‌های متعددی هم برای معرفی استعدادهای نوه به مخاطبان معرفی شده و روشنگر پیدا کردند. اما اکنون با ورود به قرن سیم، نمایش سینمایی بدل شده است. این شرایط جدید مخاطب کاسته شده و این سرای‌ها هستند که می‌توانند فائقه‌های مستفوری را تحت تأثیر قرار دهند. به همین دلیل است که جشنواره‌های ده ۲۰ با بازارهایشان جایگاه خاصی پیدا کرده‌اند. این رویداد مهمی فرهنگی، هنری در غرب تنها برای سرگرمی ملت تقدیس نیست؛ تقویت می‌کشد. یک قطعه موسیقی صرفاً یک‌بار شنیده نمی‌شد؛ بلکه از طریق انحصار رسانه‌ای به بخشی از بافت صورتی زندگی روزمره بدل می‌شد. تازه‌های مانند «عیدانه» (ملودی فواد حجازی) ملیره‌شاه (صدای «خاک آسمان علی» (ملوه‌شاه فواد حجازی) خشایار اعتمادی). از طریق هنشینی مداوم با تصاویر و روایت در ناخود آگاه جمعی حک می‌شد. این کارگر آثاره‌ای که می‌توان آن را نوعی «مهندسی خارونه» نامید؛ فرایندیه که در آن یک اثر فرهنگی از فراتر از ذهن تعاریف و بخشی از هویت فردی و جمعی بدل می‌شود- یک آشنایی عمیق و حسی نوستالژیک را تضمین می‌کرد و به اثر هنری فرصت می‌داد تا فراثر از ارزش‌های ذاتی خود، در ذهن وزمان‌محور کند.

سریال هومن سیدی چطور به جشنوارهٔ فیلم تورنتو راه یافت

وحشی و جشنواره

از سوی دیگر، جشنواره جهانی فیلم تورنتو از سال ۲۰۲۱ به این طرف سعی کرده بهای بیشتری برای استعدادهای نوظهور در عرصه سرای‌های قائل شود. این نقطه بخش کوچکی از تمهیدات ارائه‌شده از سوی برگزارکنندگان این رویداد مهم فرهنگی در آمریکای شمالی است. شگفت‌نزه خواهد؛ اگر بدانید سرای‌های بخش شده در فستیوال فیلم تورنتو فقط در طول برگزاری نیستند که به نمایش درخواهند آمد، بلکه در تمام سال نیز از طریق سالن‌های پنج‌گانه فستیوال تورنتو برای عموم بخش خواهند شد. بازار جشنواره از سال ۲۰۲۶ حساب ویزای وی آتار سریالی‌اش باز خواهد کرد تا باقی فستیوال‌ها از کن و برلین گرفته تا لوکارنو و کارلووی‌واری رازهای‌های کلان خود در این زمینه را تغییر دهند.

جایی برای سرای‌ها در جشنواره‌های داخلی نیست
اگر از لزوم نمایش آثار تلویزیونی در جشنواره‌های داخلی صحبت کنیم، کارشناسان حوزه سینما، مخاطبان جدی این میدوم و مسئولان قریض با تعصب نگاهمان خواهند کرد، چون در ایران هنوز جایی برای نمایش فیلم‌ها نیست؛ به‌عنوان یک رویداد مهم فرهنگی در آمریکای شمالی است. شگفت‌نزه خواهد؛ اگر بدانید سرای‌های بخش شده در فستیوال فیلم تورنتو فقط در طول برگزاری نیستند که به نمایش درخواهند آمد، بلکه در تمام سال نیز از طریق سالن‌های پنج‌گانه فستیوال تورنتو برای عموم بخش خواهند شد. بازار جشنواره از سال ۲۰۲۶ حساب ویزای وی آتار سریالی‌اش باز خواهد کرد تا باقی فستیوال‌ها از کن و برلین گرفته تا لوکارنو و کارلووی‌واری رازهای‌های کلان خود در این زمینه را تغییر دهند.

این نقطه بخش کوچکی از تمهیدات ارائه‌شده از سوی برگزارکنندگان این رویداد مهم فرهنگی در آمریکای شمالی است. شگفت‌نزه خواهد؛ اگر بدانید سرای‌های بخش شده در فستیوال فیلم تورنتو فقط در طول برگزاری نیستند که به نمایش درخواهند آمد، بلکه در تمام سال نیز از طریق سالن‌های پنج‌گانه فستیوال تورنتو برای عموم بخش خواهند شد. بازار جشنواره از سال ۲۰۲۶ حساب ویزای وی آتار سریالی‌اش باز خواهد کرد تا باقی فستیوال‌ها از کن و برلین گرفته تا لوکارنو و کارلووی‌واری رازهای‌های کلان خود در این زمینه را تغییر دهند.

ادامه از صفحه ۱۲

از سوی دیگر، جشنواره جهانی فیلم تورنتو از سال ۲۰۲۱ به این طرف سعی کرده بهای بیشتری برای استعدادهای نوظهور در عرصه سرای‌های قائل شود. این نقطه بخش کوچکی از تمهیدات ارائه‌شده از سوی برگزارکنندگان این رویداد مهم فرهنگی در آمریکای شمالی است. شگفت‌نزه خواهد؛ اگر بدانید سرای‌های بخش شده در فستیوال فیلم تورنتو فقط در طول برگزاری نیستند که به نمایش درخواهند آمد، بلکه در تمام سال نیز از طریق سالن‌های پنج‌گانه فستیوال تورنتو برای عموم بخش خواهند شد. بازار جشنواره از سال ۲۰۲۶ حساب ویزای وی آتار سریالی‌اش باز خواهد کرد تا باقی فستیوال‌ها از کن و برلین گرفته تا لوکارنو و کارلووی‌واری رازهای‌های کلان خود در این زمینه را تغییر دهند.

سه‌شنبه ۲۱ مرداد ۱۴۰۴

شماره ۴۴۸۲

FARHIKHTEGANDAILY.COM

FARHIKHTEGANONLINE

ادامه در صفحه ۱۳